

Сега можешъ спокойно да кажешъ,
да изплачешъ надъ тия поли
всичко обично, всичко умразно,
що те радва и що те боли.

Изповѣдай си всичкото лошо,
измоли се безъ свянъ и безъ страхъ,
знай, че тукъ ще получишъ ти прошка
и за най-непростимия гряхъ!

Но свали суетливата дреха,
съсь която блестишъ ти весдень —
тука своитѣ въ тебе посрѣщатъ
само своито голѣмо дете.

Една радостъ богато да кичи
твойто чело, мой тжженъ герой,
че си нѣкжде вѣрно обичанъ,
че ти нѣкжде мислятъ добро.